

Rozważania Biblijne - 22 sierpnia

**CHCĘ BŁOGOSŁAWIĆ
PANA W KAŻDYM CZASIE**

Psalm 34, 2

Drugie czytanie - z listu do Efezjan 5, 21-32

Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej! Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus - Głową Kościoła: On - Zbawca Ciała. Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom - we wszystkim. Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła

- Księga Przysłów zalicza miłość małżeńską do czterech cudów świata:
 - “Trzech rzeczy pojąć nie mogę, a czterech nie znam: drogi orła po niebie, drogi węża po skale, drogi okrętu po morzu, drogi mężczyzny u młodej kobiety” (Prz 30,18-19)
- Teksty biblijne przedstawiają ludzką miłość jako obraz Miłości Boga. Mówi się o niej jako o najwierniejszym ludzkim odbiciu miłości, wypływającej z Przymierza.

- *“Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.” (Rdz 1, 27)*
- W Biblii, często używa się słownictwa z życia małżeńskiego, gdy jest mowa o Przymierzu Boga z ludźmi. I odwrotnie: doświadczenie niezachwianej wierności Boga staje się inspiracją dla wierzących, którzy żyją w związkach małżeńskich.
- Paweł tłumaczy, że misterium zjednoczenia Boga z ludzkością realizuje się w Jezusie Chrystusie – załazkiem i jednocześnie obrazem tego jest zjednoczenie Chrystusa z Kościołem.

Nowosc, o jakiej Paweł tu pisze to :

1. Miłość ludzka, jakkolwiek może być piękna czy trudna, może się prawdziwie zrealizować, wyłącznie w jedności z Chrystusem.
2. Powolnieniem małżeńskim jest odzwierciedlanie miłości Chrystusa do Kościoła, która to wpisana jest w miłość Boga dla całej ludzkości.

Rady, których Paweł udziela małżonkom, w czytany dziś fragmencie, wpisują się w rozważania o misterium Chrystusa. To dlatego zaczyna słowami :

« Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej! »

- *« Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. » (J 15, 13)*

« Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu »

- W ówczesnym kontekście socjalno-prawnym, mężczyzna uważany był za głowę rodziny i prawnego jej opiekuna. Paweł nie próbuje przeprowadzić rewolucji, tylko przypomina wymagania miłości ludzkiej w świetle planów Bożych, wypełnionych w Jezusie Chrystusie.

Piotr w swym liście używa tych samych słów:

- *« ... żony niech będą poddane swoim mężom... » (1 P 3,1)*

Jednak Paweł dodaje kilka zdań zaadresowanych do mężów :

- *« Mężowie miłujcie żony, jak Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie... Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. »*
- Tak więc tłumaczenie tych słów jako dominacji mężczyzny nad kobietą jest profanacją jej głębokiej treści.

Nowością, jaką głosi Paweł w czytany dziś fragmencie i która przewija się przez cały Nowy Testament jest prawda, że w Chrystusie wypełniają się odwieczne plany Boże i że jednocześnie On jest ich realizatorem: wszystko dzieje się « przez Niego, z Nim i w Nim ».

Ewangelia według Jana 6, 60-69

A spośród Jego uczniów, którzy to usłyszeli, wielu mówiło: «Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?» Jezus jednak świadom tego, że uczniowie Jego na to szemrali, rzekł do nich: «To was gorszy? A gdy ujrzycie Syna Człowieczego, jak będzie wstępował tam, gdzie był przedtem? Duch daje życie; ciało na nic się nie przyda. Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem. Lecz pośród was są tacy, którzy nie wierzą». Jezus bowiem na początku wiedział, którzy to są, co nie wierzą, i kto miał Go wydać. Rzekł więc: «Oto dlaczego wam powiedziałem: Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli mu to nie zostało dane przez Ojca». Odtąd wielu uczniów Jego się wycofało i już z Nim nie chodziło. Rzekł więc Jezus do Dwunastu: «Czyż i wy chcecie odejść?» Odpowiedział Mu Szymon Piotr: «Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga». Na to rzekł do nich Jezus: «Czyż nie wybrałem was dwunastu? A jeden z was jest diabłem». Mówił zaś o Judaszu, synu Szymona Iskarioty. Ten bowiem - jeden z Dwunastu - miał Go wydać.

- Jest to koniec mowy eucharystycznej Jezusa, która wygłosił po cudownym rozmnożeniu chleba. Jego słowa wydają się słuchaczom trudne i wymagające... podejma oni różne decyzje:
 - Niektórzy Uczniowie przestana za Nim chodzić. Niewielu pozostało z pięciotysięcznego tłumu : » *Odtąd wielu uczniów Jego się wycofało i już z Nim nie chodziło* » (w.66)

Wówczas Piotr, w imieniu Apostołów wyznaje : *«Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego!»*

Jan, w przeciwieństwie do pozostałych ewangelistów, nie umieścił w swej ewangelii ani wyznania wiary Piotra ani zapowiedzi Meki Jezusa. Zastąpił je zdaniami:

- *“Troszczcie się nie o ten pokarm, który ginie, ale o ten, który trwa na wieki, a który da wam Syn Człowieczy; Jego to bowiem pieczęcią swą naznaczył Bóg Ojciec»* (w. 27)
- *«Jam jest chleb życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie.»* (w.35)
- *“«Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga».* (w.68-69)

“Rzekł więc Jezus do Dwunastu: «Czyż i wy chcecie odejść?»

- A Piotr odpowiada *“do kogóż pójdziemy?”*
- Wiara nie jest bagażem ale drogą, na której możemy dać się prowadzić...
 - *“ Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli mu to nie zostało dane przez Ojca».*

« Duch daje życie... ciało na nic się nie przyda »

- *“Gdy jednak przyjdzie Pocieszyciel, którego Ja wam pošę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o Mnie. Ale wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.” (J 15, 26-27)*
- To Duch Swiety pomaga wierzacym przenikac Boze tajemnice.
- Jezus rozwinie ten temat pozniej, w przeddzien swej meki.

- Chrystus jest “chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki.» (w.51)

STRASBOURG

Polska Misja Katolicka w Strasburgu,

ks. Ryszard Górski

Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

tel: 03.88.32.31.60